

חולין פרק ג אלו טרפות דף מד

מהבשר טריפה, אם נעקרו רוב הסימנים שמואל אמר שאם נתלשו בכוח ונקרעו בכמה מקומות טרפה משום שגם המקומות שמחברים חלשים אבל אם התקלף הרוב בצד אחד ומיעוט נשאר מחובר חזק בצד השני כשר.

הקנה עשוי קרום ויש סביבו טבעות סחוס שפתוחות מלמעלה ושם יש בשר, אם נפסק רוב רוחב הקנה הבהמה טריפה, ונחלקו בדעת רב האם הכוונה לרוב החלל ללא הדפנות או לרוב הקנה כולל הדפנות והיות שיש בצד התחתון דופן עבה של סחוס ייתכן שלפעמים יחתוך את רוב החלל בלי לחתוך את רוב הקנה כולו. מעשה שבדק רב ברוב העובי הכולל, אמרו לו תלמידיו שלימדום שצריך לבדוק ברוב החלל, שלחו את הבהמה לפני רבה בר בר חנה והכשיר את הבהמה וקנה את בשרה. הגמ' מסבירה שרבה הכשיר משום שרב לא פסק שהיא טריפה אלא נמנע מלפסוק, והיות והדבר תלוי בקבלה מרבתינו מותר לאכול לכתחילה משא"כ בהמה שנפל בה ספק וצריך הוראת חכם עדיף להימנע מלאכול, והיה מותר לרבה לקנות את הבשר משום שיש לו מחיר קבוע אבל דברים שנמכרים בערך אסור לדיין שהכשיר לקנות שמא יחשדוהו שהכשיר בשביל לקנות בזול.

אדם שפוסק על בהמה של עצמו שהיא טריפה זהו תלמיד חכם ועליו נאמר "שונא מתנות יחיה", הקורא ושונה ורואה טרפה לעצמו ושימש תלמידי חכמים נאמר "יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך" בעולם הזה ובעולם הבא. ר' אלעזר לא היה מקבל מתנות ולא היה מגיע להזמנות לסעודה, אבל ר' זירא היה מגיע להזמנות לסעודה שאין זה חינוך משום שהמזמין מתכבד בו.

הוושט מתחבר לראש הבהמה ובסופו הולך ומתקשה ונקרא 'תורבץ הושט', הושט שנחתך במקום רך הוא מתקפל במקום בינוני הוא נשאר עגול כמו שהוא ובמקום קשה מתרחב מעט סביב החתך, מרי אמר בשם שמואל שהמקום שחותכים בו ומרחיב זה תורבץ הושט, ר' פפי אמר בשם ר' ביבי שגם המקום שעומד כמו שהוא זה תורבץ, ר' יונה אמר בשם ר' זירא שרק המקום הסמוך ממש לבית הבליעה בלחי של הבהמה ושיעורו בין גרגיר חיטה לגרגיר שעורה אבל מתחת לזה נחשב לושט, ר' נחמן אמר 3 או 4 אצבעות.

תורבץ הושט שמואל אמר שפסול לשחוט בו ואם נחתך רובו טריפה, ר' יהודה אמר בשם רב שכשר לשחוט בו ודינו כוושט שאם יש בו נקב טריפה. מעשה באדם שהתחיל לשחוט בתורבץ והמשיך לשחוט בוושט ופסק רבא שדינו כטריפה ולכאורה החמיר כשיטת שמואל שאינו מקום שחיטה וכשיטת רב שנפסל בנקב, וקשה שאין מחמירים שתי שיטות סותרות ועל זה נאמר "וכסיל בחושך ילך", אלא אמר רמי בר יחזקאל שדעת רב שאינו מקום שחיטה ובכל אופן נפסל בנקב כדין הושט.

הושט מסתיימת בכרס הפנימית שיש בצידה הפנימי שיער, רב אמר שטפח בוושט שצמוד לכרס דינו ככרס ואסור לשחוט בו ומדובר בשור שיש לו שיער באותו הטפח, או שאמר רב שהטפח בכרס שצמוד לושט נקרא הכרס הפנימית.

הסימנים מתחברים לבשר בראש הבהמה שממנו יוצאת הלחי, במשנה כתוב שאם הלחי נעקר מהבשר אבל הסימנים נשארו במקומם כשרה, אם הסימנים נעקרו